Posłuchaj

()

Kodeks Prawa Kanonicznego (kan. 1166), określa sakramentalia w następujący sposób: „Sakramentalia są świętymi znakami, przez które na podobieństwo sakramentów są oznaczone i otrzymywane ze wstawiennictwa Kościoła skutki, zwłaszcza duchowe. Kto je przyjmuje z wiarą, dostępuje ich zbawiennych skutków”. Oczywiście, sakramentalia działają tym skuteczniej, im mocniejsza jest wiara, a stosowane bez wiary nie dają efektu.

Tradycja katolicka obejmuje korzystanie z sakramentaliów: wody święconej, poświęconych medalików, figur, obrazów, ikon, różańca, szkaplerzy, święconej soli i oleju. Trzeba korzystać z sakramentaliów w celu uzdrawiania i zapewnienia opieki Bożej. Ważną rzeczą jest jednak, by pamiętać, iż to Jezus uzdrawia i chroni.

Aspersja obejmuje wezwanie do modlitwy, by Bóg pobłogosławił wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę chrztu, i o pomoc w zachowaniu wierności Duchowi Świętemu, którego otrzymaliśmy. Podane są dwie modlitwy błogosławienia na niedziele w ciągu roku oraz trzecia przewidziana na okres wielkanocny. Przed Soborem Watykańskim II aspersję wykonywano w każdą niedzielę podczas sumy.

Obecnie tylko w Wielką Sobotę.

Modlitwy te zawierają prośbę o pobłogosławienie wody, **by pokropienie nią odnowiło w zebranych źródło łaski**, chroniło od zła całego człowieka (dusza i ciało), by uprosiło przebaczenie grzechów, w tym celu, by mogli sprawować święte tajemnice z czystym sercem. Podczas aspersji przewidziany jest śpiew Psalmu 50 z antyfoną: „Pokrop mnie (*Asperge(s) me*), Panie, a stanę się czysty, obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję". W czasie wielkanocnym śpiewa się natomiast Psalm 107: „Wysławiajcie Pana, bo jest dobry" z antyfoną: „Zostaliście obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni, w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga naszego. Alleluja".

S. Asperges me,M. Dómine, hysópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto : sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saécula saeculórum. Amen.S. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.	K. Pokropisz mnie,W. Panie, hizopem, a stanę się czysty. Obmyjesz mnie a nad śnieg wybieleję.Zmiłuj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego.Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie Twoje.
M. Et salutáre tuum da nobis.	W. I daj nam zbawienie Twoje.
S. Oremus. Praesta nobis, qaesumus, Domine, hac aqua aspersis, sanitatem corporis, integritatem mentis, tutelam salutis, securitatem spei, corroborationem fidei. Per Christum Dominum nostrum.	K. Módlmy się. Udziel nam, prosimy, Panie, tą wodą obmytym uzdrowienia ciała, czystości umysłu, ochrony zbawienia, bezpieczeństwa nadziei i umocnienia wiary. Przez Chrystusa Pana naszego.
M. Amen.	W. Amen.

Pokropienie się wodą święconą przypomina, że zostaliśmy odkupieni przez chrzest. Przypomina, że możemy żyć jak „nowi ludzie" – „odrodzeni z wody i z Ducha Świętego" (J 3,5) – bo umarł w nas „stary człowiek". Dzięki temu stale pamiętamy, żeby chronić naszą duszę od grzechów powszednich. Oczywiście łaska nie działa automatycznie, wykonanie samego znaku to za mało, aby odczuć jego moc, potrzebna jest postawa wiary – autentycznego świadectwa. Woda święcona, często używana w rytuałach liturgicznych, zasadniczo odwołuje się do wody chrztu świętego, za pomocą której staliśmy się dziećmi Bożymi. Według formuły błogosławieństwa woda święcona oddala nieprzyjaciela, chroni domy, pomaga wyjść zwycięsko z walki przeciwko sugestiom i cierpieniom, także fizycznym, wywieranym przez szatana. Wodę święconą można pić, można też nią zwilżyć ciało w miejscach najbardziej bolesnych, można a nawet trzeba nią skropić pomieszczenia i przedmioty ogólnego użytku.

Wody święconej mogą używać wszyscy. W sytuacjach nękania ze strony złego ducha każdy człowiek może się zwrócić do niego w prosty sposób: szatanie, idź precz ode mnie! Jest to zwrot skierowany bezpośrednio do złego ducha. W jednym z dokumentów kościelnych przewidziana jest możliwość, osobistej obrony przed złym duchem. Osoba taka może mówić: idź precz, szatanie, ode mnie! Osoba świecka nie może tego czynić w stosunku do innych osób, natomiast w stosunku do siebie może.

Wchodząc do kościoła, jako Domu Bożego, sięgamy dłonią do kropielnicy i czynimy znak krzyża dla przypomnienia sobie, kim jesteśmy i dla Kogo tu przychodzimy. Uświadamiamy sobie, że jesteśmy częścią wspólnoty dzieci Bożych. Nie trzeba przekonywać, jak ważna jest ta świadomość dla przeżywania modlitwy osobistej, a jeszcze bardziej wspólnotowej Eucharystii. Dobrze przeżywana Msza św. to wspólne spotkanie dzieci Bożych z Ojcem, przez Syna, w Duchu Świętym. Przychodząc zatem na Mszę św. potrzebujemy odnowienia tej świadomości, co ułatwia przy wejściu znak krzyża wodą święconą. Potem, w trakcie Eucharystii ta świadomość narasta i potęguje się aż do

zjednoczenia z Bogiem w Komunii Świętej. Jednoczymy się z Nim w sakramencie, do którego owocnego przeżycia przygotowały nas między innymi sakramentalia (do nich należy pokropienie wodą święconą). Przeżywamy zatem z całą mocą obecność Boga w sobie.

Kościół św. udziela odpustu cząstkowego (wcześniej: odpustu stu dni) za każde przeżegnanie się wodą święconą. Nie zapominajmy również wziąć ze sobą wody święconej na cmentarz, gdy idziemy tam odwiedzić groby naszych bliskich zmarłych. Skrapianie nią grobów przynosi wielką ulgę zmarłym cierpiącym w czyśćcu. Poza Ofiarą Mszy św. i odpustem zupełnym, nic nie może dać większej ulgi duszom czyśćcowych jak pokropienie wodą święconą grobów, gdzie spoczywają prochy ich ciał.

Powiedzenie: *„Bać się czegoś jak diabeł święconej wody*", jest jak najbardziej prawdziwe. Stąd warto mieć także w domu, przy drzwiach, kropielnicę i jej używać. Ważna jest również życzliwość między ludźmi, bowiem wówczas nie będzie złorzeczenia czy zazdrości. Jednocześnie nie możemy ulegać lękowi, że wszędzie czyha na nas zło: w każdej bajce, symbolu czy muzyce. Oczywiście bywają takie, które są demoniczne, ale nie możemy wszędzie panicznie doszukiwać się działania diabła – to nie jest chrześcijańskie podejście. Warto jednak mieć w sercu słowa św. Pawła, który zachęca do tego, aby unikać wszystkiego, co ma choćby pozór zła.

Kropielnica ma swój pierwowzór w Starym Testamencie: miedziany basen stojący przed Przybytkiem służył do rytualnych ablucji. Również Jezus, wstępując po chrzest do Jordanu, uświęcił wodę, potwierdzając jej moc oczyszczania z grzechu. Stąd też bywa, że kropielnica ma kształt muszli, za pomocą której – wedle tradycji – Jan chrzcił w Jordanie. Czasami naczynie na wodę wkomponowane jest w postać ukrzyżowanego Chrystusa albo modlącą się Matkę Boską, najczęściej jednak podtrzymuje je w rękach Anioł Stróż.

Crzcielnica. Miejscem przechowywania wody chrzcielnej jest chrzcielnica. Powinna znajdować się w każdym kościele parafialnym i w

miarę możliwości przy niej powinno udzielać się chrztu. Nierzadko zdarza się, że chrzcielnica jest „liturgicznym meblem”, z którego nikt nie korzysta. Są kościoły, w których chrzcielnica zamknięta jest na kłódkę, której nie otwiera się nawet w Wigilię Paschalną. Szkoda, bo jej symbolika jako źródła chrzcielnego jest jedyna i niezastąpiona. Jaki to piękny widok, gdy ktoś modli się przy chrzcielnicy, dziękując Bogu za dar wiary. Jakie to radosne, gdy proboszcz zaprasza wiernych, by w Niedzielę Chrztu Pańskiego i na Wielkanoc podchodzili całymi rodzinami do ozdobionej kwiatami chrzcielnicy, by uwielbiać Boga, Dawcę życia wiecznego.

Kropielnica. Przy wejściu do świątyni rozglądamy się za kropielnicą, by móc ręką zanurzoną w wodzie święconej uczynić na swym ciele znak krzyża. Jest to bardzo prosta forma odnowienia przymierza chrzcielnego i warto bardzo świadomie czynić te gesty. Wchodząc do kościoła, wspominamy moment, gdy zostaliśmy włączeni w Kościół. Prosimy Boga, by usunął z naszego serca to, co przeszkadza nam w pełnym spotkaniu się z Nim w domu modlitwy.

Kropielniczka. Tradycją katolickich domów było zawieszanie kropielniczki z wodą święconą przy drzwiach wejściowych. Podobnie jak w świątyni, ten zwyczaj pomagał domownikom i gościom żyć prawdą, że rodzina to domowy Kościół oraz że w codzienności życia objawia się Bóg.

Najstarsze polskie kropielniczki domowe pochodzą z drugiej połowy XVIII wieku. Początkowo wytwarzane były w przyklasztornych manufakturach, dopiero później zaczęli je produkować twórcy ludowi.

W temacie:

Sól egzorcyzmowana pomaga zawsze w obronie przeciwko złym duchom, lecz ma też specyficzną właściwość ochrony miejsc przed negatywnymi wpływami. Może zatem być pozostawiana w pomieszczeniach lub domach jako osłona, na przykład w kątach pokoju, w szufladzie szafy, pod dywanikami w samochodzie. Przede wszystkim jednak błogosławiona sól może być używana normalnie w kuchni, aby każdego dnia razem z egzorcyzmowanym olejem była dostarczona do wewnątrz ciała.

Lecznicze możliwości ***oleju egzorcyzmowanego*** zawsze miały u starożytnych wielkie znaczenie. Sam Jezus doradzał jego stosowanie. W Mk 6, 12 – 13 czytamy, że dwunastu apostołów zostało wysłanych z misją. Wzywali oni do nawrócenia, wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczali olejem i uzdrawiali. Szczególnym skutkiem zastosowania oleju egzorcyzmowanego jest oddzielenie wpływu nieszczęść na ciało. Dlatego też można nim posmarować ciało w miejscach bolących i otrzymywać wypływające z tego odczuwalne dobrodziejstwa, także i dlatego, że olej w odróżnieniu od wody święconej, która szybko wysycha, wtarty pozostaje o wiele dłużej. Jednakże zasadniczym jego użyciem – wraz z poświęconą solą – powinno być normalne przyprawianie pokarmów. Wielu doświadczyło już na sobie tego, że **egzorcyzmowana sól i olej, używane do przyprawiania pokarmów, są najlepszym nośnikiem łaski służącej do przeszkodzenia w działaniu ewentualnych negatywnych elementów wewnątrz ludzkiego ciała. Przedmioty błogosławione działają przeciwko przedmiotom namaszczonym przekleństwem.** Przy używaniu tych sakramentaliów należy pamiętać o istnieniu realnego niebezpieczeństwa, a mianowicie, że zostanie im nadane zbyt wielkie znaczenie oraz uwierzy się w to, ze uwolnienie nastąpi jedynie dzięki przesadnemu użyciu tych środków.

P.S. Polecamy również wpis o wodzie egzorcyzmowanej.

/wotiw/

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related